

ELEMENTUL ADMINISTRĂRII EVREIEȘTI AL EVANGHELIEI

În episodul trecut am dezvoltat elementul apocaliptic al evangheliei. Am văzut cum Dumnezeu urma să producă la sfârșitul veacului, în Ziua Domnului, Ceruri noi și un pământ nou împreună cu învierea din morți. Blestemul morții și al păcatului urma să fie inversat cu o stare eternă de pace și dreptate pe pământ.

Scripturile ne descriu acest *concept apocaliptic* al evangheliei ca fiind o *nădejde evreiască* datorită alegerii Israelului de către Dumnezeu. Prin legămintele cu Avraam și David, Dumnezeu și-a conturat această administrare a planului Său prin Israel. Profeții din vechime au oferit de asemenea mari detalii cu privire la centralitatea unor elemente evreiești precum țara promisă, Ierusalim, Templu, Mesia și au afirmat că acestea se vor împlini apocaliptic, la sfârșitul veacului.

Citim astfel în Isaia 2:

"Se va întâmpla la sfârșitul vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: „Veniți să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.” Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, cuvântul Domnului. El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulile lor cosoare; niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul".

Putem vedea în acest pasaj o restaurare a întregii creații și transformarea violenței războaielor dintre națiuni într-o stare de pace și dreptate. Totuși, acestea sunt în strânsă legătură cu Mesia (Împăratul evreilor), Casa Domnului (Templul din Ierusalim) și restaurarea împărăției lui Israel.

De asemenea, așa cum deja am văzut în Isaia 40 și Isaia 52 evanghelia este asociată cu vestea bună a restaurării Ierusalimului, împărăției lui Israel și salvării poporului evreu.

În tot ceea ce îl vedem pe Domnul Isus că vorbește în lucrarea Sa, fie că este vorba de Ziua Domnului, înviere, venirea împărăției lui David, Gheena sau viața veșnică, El întărește și confirmă elementul apocaliptic al evangheliei cât și cel al administrării prin poporul Israel.

Întreg Noul Testament, nu face mai apoi, decât să confirme și acest element al nădejzii evreiești a evangheliei în ciuda falimentului acelei generații care au respins cuvintele Domnului.

Pavel întreabă în Rom. 3 **"Care este deci întâietatea iudeului? Oricum, sunt mari. Și, mai întâi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu"**. Rom.3:1-2

De asemenea în Rom. 9 Pavel ne transmite:

"Ei sunt israeliți, au alegerea, gloria, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, promisiunile, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul"...ancorând din nou nădejdea evangheliei în toate aceste elemente și promisiuni administrate prin Israel.

Pavel scrie toate acestea la timpul prezent chiar dacă Israel ca națiune era deja împietrit și doar o mică rămășiță a rămas credincioasă.

„S-au poticnit ei ca să cadă?” Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu putință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos; dacă deci alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume, și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri, ce va fi plinătatea întoarcerii lor? Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?...

Pavel spune că *"orbirea Israelului"* este temporară și strategică pentru includerea Neamurilor la credință. Chiar dacă în prezent sunt vrăjmași ai evangheliei, totuși darurile și alegerea Israelului sunt irevocabile. Cu alte cuvinte, Dumnezeu continuă să-și administreze planul de mântuire prin ei, iar primirea lor din nou, adică împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu față de ei va însemna viață din morți și pentru Neamuri.

De aceea, acest element al alegerii administrării evangheliei printr-un anumit popor, și anume Israel, poate fi considerat ofensator de către toate celelalte Neamuri. Istoria bisericii arată cum, în mod tragic, prin teologia înlocuirii, au fost redefinite nu doar elementele din vechime ci și cele legate de nădejdea evreiască a evangheliei.

Totuși, Pavel îndeamnă Neamurile venite la credință să nu fie în necunoștință de cauză de alegerea Israelului și planul lui Dumnezeu prin ei și nici să devină arogante datorită alunecării lor.

Doar credința și supunerea noastră față de aceste elemente văzute mai sus ne va garanta includerea în promisiunile și nădejdea Evangheliei.